

Ҳар ким севгани билан бирга бўлур!

14:12 / 27.03.2017 4121

Бир кимса Расулуллоҳ (с.а.в.) олдиларига келиб, "Эй, Расулуллоҳ! Аллоҳга қасамки, Сиз менга менинг жонимдан ҳам севимлироқсиз, Сиз менга оиламдан ҳам, ҳатто боламдан ҳам севимлироқсиз! Мен уйимда бўлсам, Сизни эслайвераман. Сабр қила олмасдан, олдингизга келаман-да, Сизга боқиб тўймайман. Ўлимимни ва ўлишингизни эсласам, Сиз жаннатга кирасиз-да, пайғамбарлар билан бирга кўтарилиб кетишингизни биламан. Мен ҳам жаннатга кирарман, лекин Сизни кўрмай қолишимдан кўрқаман", деди. Расулуллоҳ (с.а.в.) унга жавоб бермадилар, ҳатто бунга жавоб сифатида Аллоҳ таоло мана бу оятни нозил қилди:

نَبِيِّ بَلَّغَ لَكَ لَعْنَةُ الْجَلْمِ غَنَانِ نِيَّ دَلَّ عَمَّ كَيْلَ وَفَلَّ وَسَّرَّ لَوْ عَطِي نَمَّ وَ
نَمَّ لُضْفَ لَكِ لَدَّ {69} اَقِي فَرَ كَيْلَ وَنُحَّ وَ نَحَّ لَاصِلًا وَاَدَّ شَلَّ وَاوَّ نِي قِيَّ دَّصَلَّ وَا
{70} اَمِّي لَعْنَةُ لَبَّابِ يَفَكَّ وَا لَلَّ

"Кимда-ким Аллоҳ ва пайғамбарга итоат этса, ана ўшалар Аллоҳ инъомларига сазовор бўлган зотлар — пайғамбарлар, ҳақ-рост иймон эгалари, шаҳидлар ва фақат яхши амаллар билан ўтган кишилар билан бирга бўлурлар. Улар эса энг яхши ҳамроҳлардир. Бу Аллоҳ томонидан бўлган фазлу-марҳаматдир. Аллоҳнинг ўзи етарли билгувчидир" (Нисо, 69-70).

Юқоридаги ривоятни Имом Табароний (р.ҳ.) ривоят қилган бўлиб (Табароний, "ал-Мўъжам ал-авсат", 1/477; "ал-Мўъжам ас-сағир", 1/52), "Мажмаъ аз-завоид"да ушбу ривоятнинг ровийлари ишончли экани, ҳадиснинг саҳиҳлиги айтиб ўтилган ("Мажмаъ аз-завоид", 6/1037).

Аллоҳ таолонинг юқоридаги хабари ва ваъдасига кўра, Аллоҳ таоло ва Расулуллоҳ (с.а.в.)га итоат қилиш сабабли жаннатда пайғамбарлар, сиддиқлар, шаҳидлар ва солиҳ зотлар билан бирга бўлиш имконияти вужудга келади.

Имом Термизий (р.ҳ.) саҳиҳ ҳадис деб ривоят қилган ҳадисда айтилишича, бир кимса келиб, Расулуллоҳ (с.а.в.)дан: "Қиёмат қачон бўлади?", деб сўраган. Шунда Расулуллоҳ (с.а.в.) жавобни намоз ўқиб бўлганларидан кейин берганлар. Ўша кимсани чақириб, "Сен ўзинг қиёматга тайёрмисан, тайёргарлик кўрганмисан?", деб сўраганлар. У кимса: "Эй, Расулуллоҳ! Мен

катта нарса тайёрламаганман, намоз ҳам, рўза ҳам тайёрламадим. Бироқ, мен Аллоҳ ва унинг Расулини яхши кўраман!", деди. Шунда Расулуллоҳ (с.а.в.) бундай дедилар:

تَبَّحَ أَحْمَدُ مِمَّنْ تَبَّحَ أَوْ أَحْمَدُ مِمَّنْ تَبَّحَ

"Кимса севган кимсаси билан бирга бўлур. Сен севганинг билан бирга бўласан!".

Саҳоба Анас ибн Молик (р.а.): "Мусулмонлар шу кунда ҳеч қачон бунчалик хурсанд ва шодмон бўлмаган эдилар", деб эслайди (Термизий, 4/2385).

Ушбу ривоятни Имом Бухорий (р.ҳ.) ва Имом Муслим (р.ҳ.) ҳам ривоят қилганлар (Бухорий, 5/6167; 6171; 7153; Муслим, 4/2639). Имом Дорақутний (р.ҳ.) эса Расулуллоҳ (с.а.в.)дан мана шу гапни эшитган кимса ҳатто масжидга бавл қилган оддий аъробий-бадавий бўлганлигини ривоят қилган эди (Дорақутний, 1/3).

Демак, ҳаётда нима қилиб бўлса ҳам Расулуллоҳ (с.а.в.)ни яхши кўриш, севиш керак бўлади. Бу эса жаннатда ул зоти бобаракот билан бирга бўлиш кафолатидир! Ул зоти шарифни севмоқ ва яхши кўрмоқ учун эса нима қилмоқ керак? Расулуллоҳ (с.а.в.) саҳоба Анас ибн Молик (р.а.)га бу борада бундай деб насиҳат қилганлар:

لَا تَمُوتُ لِعَفَافٍ دَحَالٍ شَغِ كَبَلِقِ يَفِ سِرِي يَسْمَتُ وَحَبَصَتُ أَنْ تَرْدُقَ نِ يَنْبِ اِي
يَعْمُ نَاكَ يَنْبِ أَحْمَدُ مِمَّنْ تَبَّحَ أَوْ أَحْمَدُ مِمَّنْ تَبَّحَ نَمَّ كَلْدُو يَنْبِ اِي يَلِ
ة نَجَلِ اِي فِ

"Эй, ўғилчам, агар қодир бўлсанг, тонг оттирганингда ва кеч кирдирганингда қалбингда бирорта кимсага нисбатан гина-кудурат ва ғилл-у ғашлик бўлмаса, шундай қилгин. Эй, ўғилчам, мана шу суннатимдир. Кимки суннатимни тирилтирса, муҳаққақ мени яхши кўрган бўлади. Кимки мени яхши кўрса, жаннатда менинг билан бирга бўлади" (Термизий, 4/2678).

Хулоса шуки, биз мусулмонлар охирзамонга яқин даврда ҳаётда яшаётган кимсалар бўлиб, саҳобаларга нисбатан олиб қараганда, биз Расулуллоҳ (с.а.в.)ни кўрмадик. Ҳатто кўпчилигимизга ул зоти шарифнинг муборак қабрларини ҳам зиёрат қилиш бахти муяссар бўлмади. Лекин, ғоибона бўлса ҳам, биз Расулуллоҳ (с.а.в.)га ишондик, ул зоти бобаракот келтирган динга амал қилдик, ул зоти шарифнинг буюк суннатларига имконқадар амал қилиб келдик. Ҳа, Расулуллоҳ (с.а.в.) суннатларига қўлдан келгунча

амал қилишимиз бизнинг Расулуллоҳ (с.а.в.)ни севишимизга далолатдир.

Тўғри, суннатларга чала-чулпа амал қиламиз, айрим ҳолларда суннатларга эътибор бермаймиз, бепарво бўлиб яшайверамиз, бироқ, айрим ҳолларда суннат эканини билиб қолсак, унга ҳаммадан кўра чиройли амал қиламиз,, бу суннат экан деб, айрим суннатларни оммавий равишда бажарамиз. Худди масжидга сийиб қўйган аъробий каби Расулуллоҳ (с.а.в.)га бўлган бизнинг севгимиз чиндир, ҳақиқатдир. Энди эса Расулуллоҳ (с.а.в.)нинг суннатларини тирилтириб, уларга амал қилишга киришсак, бўлгани. Шунда, ҳар ким севгани билан бирга бўлур, ин ша-Аллоҳ.

Ҳамидуллоҳ Беруний